

му се случило да нарани женски орангъ-утангъ, въ ржцетѣ на който имало малко. Докато текла кръвта, нещастното животно се грижело само за едно: да остави своето малко въ безопасно мѣсто, и само когато сполучило това съ голѣми усилия, то, свършено изтощено, застанало на едно мѣсто, като се придържало съ ржце за клонетѣ на голѣмото дърво. После, като се обърнала маймуната къмъ посоката, въ която се отдалечило нейното малко, тя още единъ пжтъ го погледнала и отпуснала глава надолу. Тази сцена произвела такова силно впечатление на пжтешественика, че той вече не билъ въ състояние да продължи лова и дълго следъ това не можалъ да забрави погледа на умиращата маймуна, която гледала за последенъ пжтъ своето малко, което вече се било изскубнало отъ опасността.

